

Светулка

Училищен електронен вестник

В този брой:

- Обучението в ПИГ- 2
- Моето първо училище
- Постижения и изяви

В броя още четете:

Училищна творилница	2
Българска митология и фолклор	2
Приключи първият учебен срок	3
Преустройството на библиотеката	3
Шарен свят: Храбрият ловец	3
Коледен дар-продължение от миналия брой	4
Смях в класната стая	4

Брой 20

февруари, 2016

Влак ПИГ 2

Сега ще Ви разкажа за един влак на име ПИГ-2, чиято начална спирка е училището в с. Кичево. Пътниците, които се качват на него са все добри, весели и ученолюбиви деца. Ние, които сме във влака на знанието, сме екип от жадни за нови знания играчи, които заедно пеем, веселим се и се смеем.

Машинистите на трена са г-жа Калъчева и г-н Димов. От тях зависи в каква посока ще пътуваме. Веднъж отиваме в страната на математиката, друг път - в страната на граматиката. Учим за вълшебството и силата на природата, за историята. Едновременно с това се учим как да бъдем добри приятели, да уважаваме труда на другите, да благодарим, да си имаме взаимно доверие, да бъдем дисциплинирани, да си помагаме. Учим се да се забавляваме заедно. Играем заедно на "Народна топка" /нищо, че после имам мускулна треска/, "Ръбчета", "Точки"... Случва се в момент на игра някой да проплаче и тогава се учим да се извиняваме, да си прощаваме, да бъдем по-добри.

След края на часовете под строй отиваме към стола за вкусен обяд. А там чешмите чакат да измият детските ръчички. По време на обяда учим да се храним без да говорим на висок глас. Вече всички са съгласни, че е много по-приятно това да става на тишина! Вземайки храната си, задължително благодарят. След обяда – отново в занималнята! Първото задължение на учениците е да се подготвят за работа. Когато сме готови с домашните и уроците, почистваме стаята. Вече мога да похваля пътниците, че всеки си стои на мястото, без да тича!

Най-хубавото на нашия влак е, че няма последна гара. Колкото и да учим, винаги има още накъде да пътуваме!

Помощник-машинист В. Златарска

Любовта в нас

Една от добрите инициативи през изминалия месец беше литературното четене на стихове под надслов "Любовта в нас". На сбирката учители и ученици, обединени от идеята за силата на любовта, четеха любими стихове и споделиха мисли за тази вълшебница - любовта!

Любовта е тъй красива и всеобхватна! Крие се в топлата ласка на мама, в прегръдката на татко, в протегнатата ръка, в погледа, докосването... Тя е в състояние да промени коренно света, кара ни да прощаваме, когато някой ни е наранил, да желаем щастието на любимия човек, макар и с друг! Тя е вълшебно чувство, което кара слепият да прогледне, отчаяният – да повярва, тъжният – да се усмихне. Тя е вечна – за нея няма граници и предели! Когато обичаш, светът става по-красив, усмивката се връща на лицето ти, душата ти се изпълва с доброта. Без нея този свят е пуст и мрачен!

Какво е любовта? Какво би правил човекът без нея? Как ли щеше да изглежда светът? Тези и още много други въпроси вълнуваха участниците и те търсеха отговори в стиховете. По-голямата част от предпочитаните автори се оказаха български - Д. Дамянов, П. Яворов, Н. Захаријева, а от чуждите - Шели и Шекспир. И ако всеки имаше различно мнение за творчеството им, то бяха единодушни за едно - да обичаш, това значи да намериш в щастието на друг своето собствено щастие.

Училищна творилница

През месец февруари традиционно започва работа Мартенската работилничка, в която участват ученици с интереси в областта на приложното изкуство. Целта на мероприятиято е изработване на мартеници за благотворителна продажба и участие в национални конкурси.

Най-дейните участници в работилничката бяха Величка, Иванка, Радост, Йорданка. Те сътвориха истински бижута, които всеки би могъл да носи с удоволствие. Във всяка една мартеница е вложено не само време и фантазия, но и частичка любов!

Разбира се, техните творения не биха се осъществили, ако я нямаше усуканата червено-бяла връв! Майсторки в усукването се оказаха Цветелина, Виктория, Катя, та дори немирниците от пети клас.

Благодарим на всички, които се включиха в Мартенската работилничка и се трудиха усърдно!

В последните дни на месеца базарът ще бъде отворен. И тази година средствата от разпродажбата ще бъдат насочени за закупуване на детска художествена литература, от каквато имаме крайна нужда. Заповядайте!

Пенка
Неделчева

Към първото училище с любов

Първото училище има съществена роля в живота на всеки човек. То е изключително важно за развитието на децата.

Когато се връщам назад във времето и си спомням за моето първо училище, не искам да променя нито един спомен! Времето, прекарано в него, беше изпълнено с много прекрасни моменти и забавни случки, за които си припомням с усмивка! То ми даде страхотни съученици, с някои от които съм приятелка и до днес; даде ми и прекрасни учители, които знаеха как да разкажат урока така, че да го разберем и да ни е интересен. Чрез учителите, които ми преподаваха, научих много неща. Те ми помогнаха да израсна, дадох ми трайни знания, които ще ми трябват занапред.

Първото ми училище беше една прекрасна среда, която всяко дете трябва да има!

Всички ученици, дори и най-малките са чували за гномове, елфи, тролове и други митични същества. Но знаете ли, че подобни създания има и в българската митология и че те са не по-малко интересни? Такива са самодивите, самовилите и юдите.

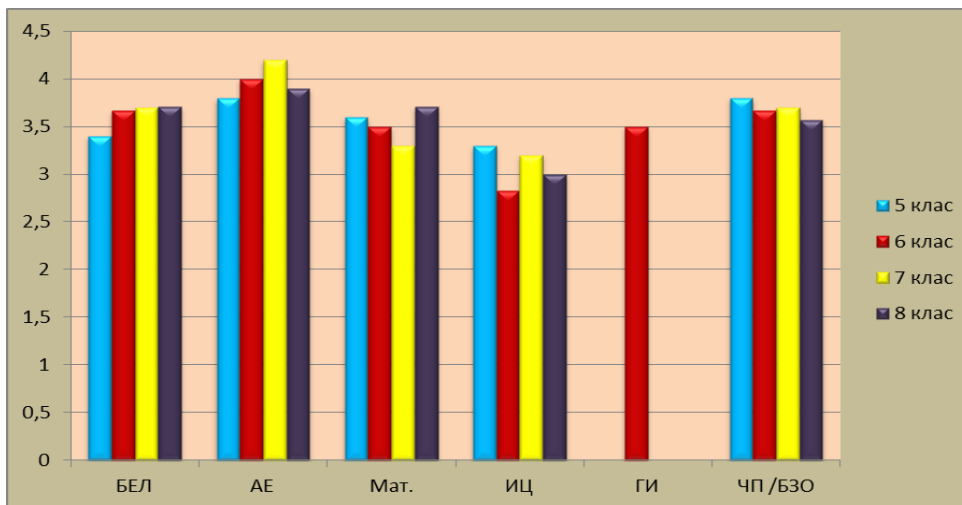
Българска митология и фолклор

Самодивите са неземно красиви, вечно млади, с тънка снага, с дълги коси и поглед, който замаява и дори убива. Облечени са с дълги бели рокли, препасани с коланче, което има цвета на дъгата. Живеят под грамадни стари дървета, в изоставени колиби или в тъмни пещери, край реки, извори и кладенци. При мръкване самодивите отиват край води - къпят се, перат дрехите си и ги простират да съхнат на лунна светлина, пазейки зорко да не ги открадне някой, защото в тях е магическата им сила. След това се събират на една и съща поляна вдън гори, наречена хорище и цяла нощ играят боси вълшебно хоро. Обичат мелодиите на кавала, затова често отвличат овчари, за да им свирят. Самодивите се страхуват от слънчевата светлина, поради което на развиделяване бързо напускат хорището и се скриват.

Вилите, известни още като **самовили** са красиви женски горски духове, с човешки облик и големи криле. Обитават труднодостъпни високопланински гори, където всяка се грижи за животни, дървета, цветя, потоци. Те са злонамерени към хората. Всячески се стремят да ги отклонят от горите си. Според преданието, ако човек успее да ги подслуша на сборищата им след залез, може да научи как да лекува с определено растение или за местонахождението на скрито съкровище, както и много други тайни за света.

Юдите са зли женски духове с човешки облик, сродни на самодивите и вилите. Обитават гори и планини, имат големи магически способности, занимават се с билкарство и отровителство. Понякога се явяват пред млади мъже, омайват ги с красотата си и ги придумват да се оженият за тях. Ако мъж се ожени за юда, тя отвлича душата му в света на мъртвите, а тялото му залинява и умира. За да се предпазят от юди в някои райони на България мъжете носели пришити към поясите или калпаците си листа от вратика, босилек, бяла комунига или пелин. Вярвало се, че тези растения отблъскват злите духове.

Приключи първият учебен срок

Преустройство на училищната библиотека

Може би не всички читатели на вестника ни знаят, че в училището ни функционира библиотека. Основните задачи пред нея са няколко: създаване и укрепване на навици за четене у децата от ранна възраст; предизвикване на дълготраен интерес към четенето като вид удоволствие; осигуряване на възможности за творческо развитие на личността чрез разнообразни инициативи; стимулиране на въображението и творческите способности у учениците; придобиване на умения за ориентиране, издирване и използване на библиотечните материали; уважение към духовните ценности; обогатяване на библиотечния фонд.

През лятото в резултат на спукана тръба част от книгите бяха намокрени, което наложи тяхното предаване за вторични суровини. Шкафовете, в които те се съхраняваха - твърде стари и негодни за употреба - бяха подменени с нови стелажи. Преустройството изискваше всички книги да бъдат преместени, затова те сега са натрупани по масите. В момента се описват и подреждат. Тези, които са тематично и морално остарели вече, се бракуват. Докато тече преустройството, не е възможно да се осъществява нормална библиотечна дейност. Действа единствено в ограничена степен само книгозаемането. Очаква се от началото на месец март да бъде отворена за групови посещения.

С парите, получени от предадените за вторични суровини книги ще бъдат закупени нови. Това, разбира се, е крайно недостатъчно за обновяване на фонда, затова призоваваме нашите приятели при възможност и желание да дарят детска художествена литература, от която имаме огромна нужда!

Така изглежда библиотеката в момента

Храбрият ловец

В края на едно малко планинско селце живеело едно семейство. Бащата бил ловец, а майката се грижела за детето и малката къщурка. Времето минавало, детето пораснало.

Един ден бащата решил да го вземе в гората. Както си вървели, в храсталака нещо помръднало. Синът се обърнал да види какво става и възкликнал от изненада. Там имало заклещено мече!

Бащата го хванал и го задърпал. В този миг изневиделица врхлетял вълк. Ловецът, ужасен, си помислил, че вълкът ще разкъса детето. Пуснал мечето и затърсил трескаво захвърлената пушка. Но вълкът грабнал малкото животинче и побягнал към гората.

Бащата и синът тръгнали веднага след вълка. Той се скрил в една порутена, изоставена колиба. Синът влязъл пръв, а след него и бащата. Звярът се нахвърлили срещу детето. В този момент бащата се прицелил и стрелял. Вълкът се струполил на земята и не мръднал вече.

Хората взели мечето и го върнали на разтревожената майка.

Пенка Неделчева - 4-ти клас, учебна 2005/ 2006 год.

В рубриката Ви "Шарен свят" Ви представяме приказка от далечната 2006 год.

Неин автор е Пенка Неделчева, бивша възпитаничка на нашето училище, днес студентка в УНСС гр. София

**ОСНОВНО УЧИЛИЩЕ
"СВЕТИ КЛИМЕНТ
ОХРИДСКИ"
С. КИЧЕВО,
ОБЩ. АКСАКОВО,
ОБЛ. ВАРНА**

Редакционна колегия:

Александрина
Красимиrowa - 7 клас

Ванеса Тодорова - 7 клас

Сафрон Елуиз Таунли -
7 клас

Виктория Жекова - старши
учител

Тел. 052/ 673-264
oukichevo@abv.bg
http: oukichevo.uchenici.bg

**ОУ «Свети Климент
Охридски» с. Кичево
разполага със свободни
места за ученици от
първи до осми клас!**

**130 години нашето
училище е пазител на
традиции!**

Най-хубавото училище на света – това е нашето, родното училище!

Коледен дар

Продължение от миналия брой
Александрина Николова - 7-ми клас

Неусетно минаха дните. Дойде Коледа. Изабел си играеше тихичко, но все се ослушваше и поглеждаше към вратата. Със свито сърце майка ѝ поглеждаше към нея. Не се стърпя и рече:

- Виж, Изи, Дядо Коледа точно в този ден има страшно много работа. Може да не успее да обиколи всички деца, затова, ако не дойде, прости му! Той е много зает!
- Разбира се, че успява, мамо! Та той е Дядо Коледа! Всичко може! – отвърна детето уверено.

В този момент на вратата се почука. Детето скочи и хукна, мислейки, че е добрият старец. Но когато отвори, видя, че на прага стои някаква жена с кутия в ръце. То не познаваше тази жена. Очите му се напълнили със сълзи. Изхлипа и промълви:

- Мислех, че е Дядо Коледа! Но ти не си Дядо Коледа!

Жената се усмихна и каза:

- Напротив, аз съм Дядо Коледа. Не е нужно да изглеждам като него, за да бъда дядо Коледа! Заповядай, това е за теб!

Подаде кутията на детето.

В този момент се разнесе силно ахване. Майката, която тихичко се бе приближила, разпозна жената. Това беше служителката от банката, която не разреши заема. А детето вече беше отворило кутията и извади оттам куклата на мечтите си – истинска кукла с цял гардероб дрешки, биберони, количка, в която да я вози. Разплака се отново, но този път от щастие. Вече знаеше, че ако вярваш истински в Дядо Коледа, той непременно ще дойде! И не винаги е белобрад, добър старец с червени дрехи, а има различни лица!

А майката... Тя засия, изпълнена с благодарност, и покани в малкото апартамент-че тази необикновена жена. Беше се убедила, че на Рождество се случват чудеса!

След около час жената излезе. Снегът се сипеше и покриваше с искряща белота мизерното, олющено от дъждовете чело на жилищния блок. Извади от джоба си кесийка, пълна с някакъв прах, гребна с шепи от него и го разпръсна по себе си. Мигом изчезна, обвита в облак от блещукащи светлинки.

Смях в класната стая

Баба Илиция не е нравствена, просто иска да помогне на детето. (7-ми клас)

Хората имали духове хранителни, които да закрилят човека. (5-ти клас)

Старият щъркел събра останалите и им каза, че трябва да вървят на юг. (6-ти клас)

- За какво се използва азотът? (6-ти клас)
- Той е бензин, госпожо!

- Опиши свойствата на въздуха
- Въздухът има тяло
- Така ли?
- Ами да, госпожо, има газобразно тяло. Че вий не знаете ли?

Храната се смела в червеното черво.

Избрано от социалната мрежа

.... се чувства yspax se za disk

Nqkoi da pishe ili da haressa az shtee my pishaa...!!

Blagodarq ti PaTke no alex kaz da ne kacvash tez snimki ,no sa hybavi

6 klas utre varna
Daaa bebe qko

Mota nai-dobra fr :****
Вижте превода

